

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Kralj Alfonso XII. †.

V krasnem gradu Prado blizu Madrida umrl je predvčerajšnjim španjski kralj, krepko-mladi Alfonso, kateremu je še treh dni neostajalo, da bi izpolnil šele osemindvajset let. Bil je jedini sin kraljice Isabelle II., katera je bila hči kralja Ferdinanda VII. (1808—1833) in ki se je 1846. leta bila poročila s svojim stričnikom Franom Assiškim. Revolucija je Isabello vrgla s prestola 30. dne septembra 1868. Jednajstletni Alfonso z naslovom prince Asturiškega prišel je na to s svojimi roditelji na Dunaj in bil do 1874. leta v naukih v Terzijanišči. Istega leta 28. novembra, ko je bil polnoletnim proglašen, se je 1. decembra objavil za jedinega pravega monarha Španije, ker se je njemu v prid še 25. junija 1870. leta bila prestolu odpovedala mati Isabella iz dinastije burbonske. Ko se je odpovedal bil tudi kralj Amadeus in je vso svojo nemoč doživela vlada republiška nasproti Karlistom, izrekla se je vsa vojska za Alfonsa in ta je slovesno prišel v Madrid 14. januarja 1875. ter imenoval Canovasa del Castilo predsednikom novega ministerstva. Proti

Karlistom je sam prevzel prvo velenje in jih je tudi prfiral čez mejo na Francosko. Razkraljica Isabella je prišla v Španijo, kar prebivalstvu ni bilo ljubo, in zato je dežela zopet ostavila, ko se je bil Alfonso poročil 1878. leta 23. januarja s princesinjo Marijo de las Mercedes, katera pa je umrla že po petih mesecih. Oktobra meseca se je skupila zarota proti Alfonsu in hotela ga usmrtiti po delavci Juan Olivi, kar pa je izpodletelo. V 29. dan novembra 1879 poročil se je Alfonso drugič z Marijo Kristino, hčerjo avstrijskega nadvojvode Karla Ferdinanda, brata nadvojvode Albrehta. Mesec potem že je drugi delavec streljal na kralja in kraljico. Na Dunaji je bil zadnjič 1883. leta v električni izložbi. Na potu v svojo kraljevino ustavil se je pri manevrih ob Renu in tu mu je cesar Viljem podelil 15. polk pruskih ulancev. To je bilo uzrok, da ga je Pariz vzprejel z zaničevanjem, ko je 29. septembra vanj došel; klicala mu je množica: „A bas l' Ulan prusse!“ Demonstracije, ki jih je Alfonso v dveh dneh svojega bivanja trpel v Parizu, podkurile so mu tudi sovražnike na Španjskem, da so začeli agitovati proti njemu. Kralj to videč, znal si je pomagati s tem, da je predručil svojo vlado. Alfonso, ki je imel dobro in rahločutno srce, videl je zadnja leta svoje dežele v velikih nezgodah, v znanih potresih in v uničujoči, strašni koleri.

Temu ne premirnemu, niti presrečnemu življenju storila je konec smrt, katera se je v Alfonsu že delj časa napovedovala. Bil je umrli kralj jako duhovit mož in ljubezniv značaj, kar se je zlasti pokazalo letos, ko je pogumno hodil mej koleri, samo da bi tolažil obupano prebivalstvo. Njegova oseba je bila v stanu, blažilno uplivati na strasti, ki po Španjskem rujejo proti redu in miru. To je sedaj drugače; ker je umrl mladi in simpatični Burbon, ker nema nobenega možkega naslednika, nego le dve hčerki v nežni mladosti, zato navstane za Španjsko vprašanje, ki je počivalo deset let, znova. Navstal bode boj za vprašanje: ali monarhija ali republika, Alfonsisti ali Karlisti? Morebiti se odobri črtež Alfonsa, katerega je vedno skrb morila za nasledstvo svoje, morebiti se Alfonzisti in Karlisti združijo ter ukrenejo zaroko Alfonsove hčerke, petletne Marije s sinom Karlosovim, petnajstletnim

princem don Jayme-om. Toda le-ta je klerikalizmu tako udan, da se od njega gotovo obrnejo vsi liberalni pristaši umrlega kralja, tako da se potem ti monarhisti združijo z republikanci in da silovit boj navstane mej burbonskem rodem ter mej republikanci. Ti slednji so neizprosni. Boja se ne plašijo z zvezanimi monarhisti, tem manj, ako se bodo burbonci, kar se tudi najbrž zgodi, mej sabo prepirali. Tako je za Španijo prišel čas, ki ima pod prozorno tančico za njo brez števila najhujših nevarnosti, krdelo najboljsežnih nadlog. A tudi vsa druga Evropa gleda sedaj na zahod. Ali se francoski republiki pridruži jednaka državno-pravna tovarišica, — to vprašanje je prevažno za monarhično Evropo. In tako bomo z isto napetostjo pričakovali poročil z zahoda, kakor jih z južnega bojišča. Čas je resen.

Vojna.

„Stalna je le prememba!“ Duhoviti ta izrek ponavlja se dan na dan pred našimi očmi. Jedva je osem let, ko Srbi v krvavi bitki pri Djuisu ulegli pod turško silo. Takrat poslali so Madjarji zmagovalnemu Abdul-Kerimu častno sablo. Letos, ko je vnanji minister grof Kalnoky v ogerski delegaciji naznanil, da je Srbija Bolgarskej napovedala boj, klicali so Madjari navdušeno „Eljen!“

Imeli so dovolj povoda, z eljen-klici pozdravljati vojno mej bratskima narodoma, mej Srbi in Bolgari. Z okupacijo Bosne in Hercegovine potisnili so bili klin mej Jugoslovane in ta vojna mej Bolgari in Srbi je obetala, da se ta klin še razširi in povekša, kajti madjarski politiki bili so preverjeni, da bodo dobro oboroženi in izvežbani Srbi lahko zmagali in da se bode s tem madjarski upliv, ki je mlado srbsko kraljevino že zapel v svoje mreže, razširil do Sofije.

Pa prišlo je drugače. Jednajststnevna vojna je skoro pri kraju, imela pa je vse drugačen izid, nego so si mogotci v Budimpešti domišljali. Prejšnjih navdušenih eljen-klicev ni več čuti in madjarski listi, ki so še nedavno kralja Milana v zvezde kovali, že naglašajo, da nikakor ne treba, da bi se za Milana potezali, temveč, da je dovolj, ako se v Belemgradu ohrani dosedanji madjarski upliv.

To pa bode težko. Vsa Srbska dobro ve, da

LISTEK.

Božična noč v Sakramentovej dolini. Kalifornska povest.

(Spisal Bret Harte, poslovenil Vinko.)

(Dalje.)

„Gotovo, žena, ti imaš prav!“ . . . Da, tako je . . . se ve da neso nič drugega nego drhal lenih, izpitih postopačev, in Dick Bullen, ta je najhujši mej njimi . . . Da jim kaj takega pride na um . . . ulomiti v hišo, kjer je bolezen in nič jesti . . . Saj sem tudi njemu to povedal — . . . Bullen, ti si gotovo pijan do nezvesti ali pa nor, da le misliti moreš na kaj takega! . . . Staples, dejal sem, ali se to spodobi, Staples? Bodi vender pameten in ne hodi vrišča delat v hišo, kjer so bolni ljudje! . . . A na vsak način hoteli so semkaj . . . na vsak način! Pa saj ni drugega pričakovati od take soderge!

Glasi smeh v sobi sedečih mož oglasi se temu nesrečnemu razlaganju. Se je li to čulo v kuhinji, ali pa če so družici starega pošli vsi drugi pripomočki, s katerimi se izraža nevolja in zaničevanje, tega ne morem povedati, a najedenkrat se se neka vrata zadaj na vso moč zaprla. Jeden hip

pozneje se je stari zopet pokazal — srečen, da ne ve za uzrok, ki je bil vzbudil zadnji pojav veselosti, in zategadelj prikupljivo smehljajoč se.

„Moja stara je rekla, da gre malo tja h gospé Mac-Faddenovej kako stvar pomenit se ž njo.“ Tako jim razloži z bodro malomarnostjo ter sede k mizi.

Čudno, uprav tega veselega dogodka je trebalo, da je prešla zadrega, ki je že jela mučiti zbrane dečake. Ž njih gostilnikom vrnila se je tudi prirojena jim veselost.

Moja namera ni, opisati veselje tega večera. Zvedavi čitatelj naj bode zadovoljen z zatrdilom, da je zabavo bolj pozno zvečer označevala ista duhovita finost, ista blagočestna vzdržljivost, isti fini ukus, ista govorniška določnost in ista logična pčlost, ki jednaka moška društva odlikuje v civilizovanih deželah in pri ugodnejših razmerah. Ker ni bilo nič kozarcev, jih tudi nič pobili neso; in ker žganih pijač ni bilo na prebitek, te reči tudi neso nič po nepotrebnem razlivali po mizi in po tleh.

Bilo je že blizu polnoči, ko so se prenehale gosti.

„Čuj!“ veli Dick Bullen s povzdigneno roko. „Oče! oče!“ oglasi se Johnnyjev klic tožeče iz sosednjega prostora.

Starec plane kvišku ter izgine v pregraji. Takoj na to se vrne.

„Trganje ga zopet hudo muči,“ razjasni jim; „treba ga bode drgniti.“

Prijel je veliko steklenico za whisky, ki je stala na mizi, ter jo potresel. Bila je prazna. Dick Bullen svojo kositerno kupo smehljaje se v zadregi porine od sebe. Ostali storé ravno tako. Starec pregleda vsebino kup ter pravi tolažeč:

„Mislim, da bode to popolnem zadosti . . . saj tako malo potrebuje . . . Zdaj se pa jeden hip sami zabavljajte, jaz se takoj zopet vrnem.“

S temi besedami je izginil v malem sosednjem prostoru s staro flanelasto srajco in whiskyjem. — Vrata so se slabo zapirala in zato je bilo slišati sledeči razgovor:

„No, sinček, kje pa te najbolj boli?“

„Časih tukaj-te, časih pa tukaj-le . . . najbolj pa od tukaj pa do tukaj . . . Tukaj drgnite, oče.“

Za tem nastali molk je nekako pravil, da je stari imel opraviti z drgnjenjem. Potem je Johnny nadaljeval:

„Ali vam je kaj kratek čas notri, oče?“

„Da, kratek čas, sinček.“

(Dalje prih.)

so Madjari Milana tako dolgo hujskali, da je naposled vojno napovedal, znana je štiri ure trajajoča avdijenca grofa Andrassyja — — —, na drobno se pripoveduje s kakimi sredstvi in obljubami se je delovalo, naravno je torej, da sedaj v Belemgradu vse preklinja madjarski upliv, kajti od vseh blesteh obljub ni se izpolnila niti jedna in namesto domišljane slave, stoka Srbija pod težo nesrečne vojne in mora trpeti vso grozo in žalost izvirajočo iz nevspešnih krvavih porazov.

Žalostna je vsa Srbska, posebno tužen pa je Belgrad in sleharnemu čita se nesreča domovine z obraza. In kaj bi ne, saj je vest o porazu prišla tako nepričakovano! Dvajset ur po osodepolni bitki pred Slivnico ni glavni stan srbski poslal nobenega poročila v Beligrad, vse je torej mislilo da se ni pripetilo nič odločilnega. Ko je torej došla vest o popolnem porazu Srbov, prevzela je vsakega podvojena žalost in kraljica Natalija prestrašila se je tako silno, da se je zgrudila na tla in da so jo morali takoj položiti v postelj. H kratu s to žalostno novico pa so pričeli prihajati žive priče srbske nesreče, brezštevilni ranjenci. Do sedaj jih je že nad 6000. Vse bolnice so prenapolnjene, a vedno dohajajo novi. Ni ga več prostora, ni pa tudi zdravnikov, ne zdravil, manka najpotrebnejšega, celo led mora se dovažati iz Zemuna.

Britki občutki morajo navdajati vsakega Srba, ko gleda to nepopisno bedo in zazre lice onega, „ki kriv moritve je velike“, a ima še toliko predrznosti, da se vrača v Beligrad, v mesto žalosti, kajti baš Belgrajski polk bil je na bojišči skoro popolnoma uničen in skoro vsaka obitelj obžaluje izgubo svojega sina.

Vrhu tega pa še negotovost, kaj bode sedaj? Res, da se je srbskim četam dal ukaz, naj ustavijo bojevanje, a boj vender še ni prenehal in Bolgari še neso vsprejeli predlaganega premirja, temveč so danes bržkone že zajeli važno mesto Piroto. Bolgari tudi premirja ne morejo pripoznati, dokler zadnji Srb ne ostavi Bolgarske. Druge srbske čete so se že vse umaknile, voj Lješaninov pa neprestano bombarduje in naskakuje trdnjavo Vidinsko, bodisi, da rečenega ukaza ni dobil, bodisi, da ga vodijo drugi nagibi. Zategadelj ni pričakovati obestranskega premirja, dokler se Lješanin ne umakne. Jutrnji dan nam morebiti v tem že donese kaj gotovega. Za danes le še naslednja brzoglasna poročila:

Semlin 25. novembra. Jako se dvomi, da bi bila poročila o srbskih zmagah, ki so se širila, resnična. Vsekako so pretirana.

Belgrad 25. novembra. Da je kralj vsled posredovanja vlastij pripravljen skleniti premirje, je gotovo. Ne ve se pa, ali so Bolgari tudi teh mislij.

Bukarešt 25. novembra, zvečer. Srbi so ponovili napad na Vidin, toda brez uspeha.

Belgrad 25. novembra. Včeraj bili so celi dan boji pri Caribrodu in Pirotu z menjajočimi uspehi. Nazadnje so se Bolgari morali vrniti v predvčerajšnje postojanke. Srbski glavni stan je še ostal v Pirotu. Srbi so se na vsej progi umaknili na srbsko zemljo. O generalu Lješaninu ni nikakega poročila. Misli se, da se je umaknil na srbsko zemljo, da bi mu Bolgari ne zastavili pota. Bolgarov in Rumelijcev je nad 70.000, Srbi so v manjšini ter imajo le kakih 50.000 mož.

London 25. novembra. Turčija priporočila je Bolgarom premirje, ako Srbi popolnem izpraznijo bolgarsko ozemlje, v kar je srbska vlada privolila. Angleški časopisi vedno ostreje obsojajo postopanje kralja Milana.

Budimpešta 26. novembra. V tukajšnjih parlamentarnih krogih mislijo, da bode Avstrija zasedla Srbijo, ko bi srbska opozicija skušala prouzročiti kako ustajo. V ta namen se bode mobilizovalo 40.000 mož. Avstrijska vojska pa ne bode imela namena varovati Milana ali bojevati se z Bolgari, ampak varovala bo samo avstrijski upliv v Srbiji.

Darmstadt 26. novembra. Princ Aleksander Hesenski dobil je iz Caribroda danes sledeči telegram: Prestopili smo mejo in prodiramo proti Pirotu. Bolgarija izimši Vidin, očiščena Srbov. Oba sva zdrava. Fran Josip Battenberg.

Belgrad 25. novembra. Misli se, da bode ministerstvo Garašaninovo dalo ostavko in se bode Kristiću naročilo sestaviti novo reakcionarno ministerstvo.

Plovdiv 25. novembra. Danes so tri sto ujetih Srbov z dvema častnikoma sempripeljali. Mej ujetimi je mnogo Bolgarov iz Pirotske okolice.

Piroto 26. novembra. Včeraj zvečer došla je v srbski glavni stan telegrafična zahteva velevladstij, da se ustavi vojevanje z izjavo, da se je jednako zahtevanje poslalo tudi bolgarskemu knezu. Po večurnem posvetovanju se je sklenilo ustanoviti boj. V tem so pa včeraj pozno Bolgari pri Caribrodu napali srbske predstraže. Danes zjutraj poslali so Srbi podpolkovnika Cincarmarkovića kot parlamentarja k Bolgarom. Bolgarski polkovnik mu je odgovoril, da nema nikakega povelja. Tedaj traje vojna dalje vključno posredovanju vlastij. Kralj in ministerski predsednik odšla sta v Beligrad. Glavno poveljništvo nad vso vojsko pri Niši nad štirimi divizijami, prevzel je polkovnik Topalović.

Sofija 25. novembra, 4. uri 40 minut. Bolgarski vojaki so pozdravili ministra vnanjih zadev Čanova, ko je danes zjutraj prišel v glavni stan in se je bila razširila vest, da Srbi prosijo miru: „Nič miru! Vojna sovražniku! Naprej!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. novembra.

Kakor drugi, tako se je tudi česki deželni zbor predvčeraj otvoril. Najvišji deželni maršal knez Lobkovic pozdravil je poslance v češčini in nemščini in izražal nado, da bode delovanje deželnega zbora vzlic kratkemu času, ki mu je odločen, uspešno. Priporočal je zmernost, da bode delo zborovo plodnosno. V svojem govoru se je spominjal pokojnega kardinala Schwarzenberga. Občevanje poslancev obeh strank pa je bilo jako hladno. Videlo se je, kako hudo nasprotje vlada med njimi. Poslanca Knotza ni bilo v prvi seji. — Klub českih deželnih poslancev volil je dr. Riegra predsednikom, Zeithammerja in Trojana njega namestnikoma.

Vnanje države.

Italijanski minister financ predložil je zbornici rektifikovani budget za finančno dobo 1884/85, rektifikacijski načrt budgeta za 1885/86 in začasni budget za 1886/87. Budgetno leto 1884/85 kaže preostanka 36 milijonov lir, tedaj je za 40 milijonov ugodnejše, kakor je bilo določeno v proračunu. Cangi je napovedal interpelacijo o kolonijalni politiki, Santonofrio o dogodkih na Balkanu in Sanguigliano, kako misli Italija postopati nasproti tem najnovjšim dogodkom. Minister vnanjih zadev predložil je garancijsko konvencijo o egiptovskem posojilu in diplomatična dopisovanja o Vzhodni Rumeliji, ki segajo do 16. novembra.

Komisija francoske zbornice, katera ima pretresovati kreditne predloge za Tonking, izvolila je poslanca Perina predsednikom. Zahtevala bode jako obširna pojasnila od vlade. Kakor se misli, pred štirinajstimi dnevi ne bode še nič odločnega sklenila.

Razmere na Španjskem se utegnejo jako zamotati, ko je kralj tako nenadoma umrl. Karlisti se neki že pripravljajo v severnih pokrajinah za ustajo. Da bi preprečili ob pravem času njih nakane, izročili so poveljništvo severne vojske maršalu Martinez Camposu, kateri je bil jako udan pokojnemu kralju. Državljska vojna je skoro neizogibna.

Nemški kancelar prišel je v Berlin, da bode v državnem zboru odgovoril na več važnih interpelacij, zlasti na interpelacijo o iztiranju Poljakov in o misijonih v kolonijah.

Volitve na Angleškem bodo dosti neugodnejše izpale za liberalce kakor so zadnjič. Dozdaj je voljenih 87 konservativcev, 86 liberalcev in 5 Ircev. Liberalci se zanašajo še na kmetske volilne okraje, vendar je že gotovo, da zmagajo konservativci. Sir Ch. Dilke je voljen v Chelsei s 4291 glasovi, konservativni protikandidat dobil je samo 4116 glasov. Pala sta liberalca bivši Gladstona vojni minister Childers in bivši stavbeni minister Shaw-Lefevre. Drumond Wolf je tudi pal. Cross, Hicks-Beach in Harcourt, vsi trije konservativci, so voljeni.

Dopisi.

Iz Trsta 25. novembra. [Izv. dop.] Zadnja seja mestnega zbora bila je jako viharna zaradi novih volilcev, proti katerim je liberalna levica protestovala; ker se boji, da bi izgubila gospodarstvo in vodstvo mestne uprave. Galerija bila je polna pristašev obeh strank. Ropotali in upili so drug na drugega, da se je škandal prenesel še na ulico, ko je župan velel, da se galerija izprazni. Levica je hotela, da bi se o podružnikih (consorti) v zbornici razpravljalo, ne da bi to vprašanje bilo na dnevnem redu. Desnica pa tega ni hotela in je pod vodstvom podžupana Dimerja zapustila zbornico in so tako liberalci sami v dvorani ostali z dolgim nosom, ker so bili nesklepčni. To dejanje desnice bil jim je sedaj najhuji udarec pred volitvami, kaj tacega

se ni od 1868. leta do sedaj pripetilo; slaba stvar se sama nad seboj maščuje.

Priziv mestnega magistrata proti podružnikom na ministerstvo je odbit, in dobil je magistrat po namestništvu povelje, da mora v petih dneh podružnike mej volilce upisati. Bodemo vidili, ako se bodo udali, ali se bodo še na upravo sodišče pritožili; ali pa bode morala vlada še celó razpustiti zbor in postaviti vladnega komisarja.

Tržaški Slovani se moramo pri sedanjih razmerah kolikor možno na vse strani okoristiti. Ni se nam več bati tistih napadov na našo narodnost in jezik, kakor se je bilo godilo prejšnje leto od strani lahonov. Sedaj se sami mej seboj krote in mi dihamo prosteje. Naš jezik se na vseh krajih mesta čuje, in tudi polagoma širi, ter čimdalje več tal pridobiva naša ideja. Tudi Tržaško, laški govor reče ljudstvo izprevidelo je, da je bilo zapeljano na slavo lažiliberalcem ter v svojo materialno propast.

Želja v slovenskih naših krogih in društvih je ta: ne bi li bilo možno, za Novo leto napraviti posetnice (vizitkarte) po uzoru „Matice česke“ na korist društvu „Ciril in Metoda“ ali pa za „Narodni dom“?

Finančni uradnik g. Peter Peršič bode vender v Šklednji kandidoval, kjer po smrti svojega tekmeča Strudhoffa utegne prodreti pri prihodnjih volitvah, posebno ker se bode po novi naredbi volilo v vasi sami in je sv. Jakoba okraj k mestu priklapljen.

Iz Celovca 24. novembra. (Zamrznjen volilen shod.) Celovška deželna poslanca župan Jezernik in dr. Hiebler sklicala sta na preteklo soboto svoje volilce, da bi zaslislala njihove želje. Poslanca sta prišla, pa volilci so ostali doma, tako da je bilo zborovanje nemogoče. Ljudje so pač že stokrat slišali stare nemškoliberalne fraze, zato gredo rajši na vrček piva, nego na take zборе. To je pač jasen dokaz, kako lažnjiva je fraza „da so Nemci vznemirjeni“ (beunruhigt). Ko bi bili res vznemirjeni, gotovo bi porabili tako priliko in v obilnem številu zbrali se ter naročili svojim poslancem, naj čuvajo in branijo „zatirano“ nemštvo. Tista „vznemirjenost“ se dela le po časnikih, nemško ljudstvo o tem nič ne vé.

Iz Št. Vida nad Vipavo 25. novembra. [Izv. dop.] Znano Vam je, da smo imeli 29. avgusta strašansko povodenj. Ni preteklo 14 dni, prišel je naš (?) državni poslanec g. Obreza ter si ogledal škodo. Obljubil je pri tej priliki, da se bode potrudil, da dobijo poškodovanci kako podporo. In res posrečilo se mu je. Gospod minister Taaffe uročil mu je iz dispozicijskega fonda 2000 gld. naj to svoto po svoji previdnosti razdeli mej najrevnejše. Pisal je na to našemu županu in župniku, naj sestavi imena najpotrebnejših. Ravno isto pisal je tudi Vipavskemu županu in dekanu. Naš župan in župnik sestavila sta to isto prav sama in v največji tajnosti. Dočim je Vipavski župan sklical občinski odbor, h kateremu je povabil dekana, da sestavijo in presodijo, kateremu se kaj podari. Dne 10. t. m. pripelje se k nam Obreza, da razdeli udobljeno podporo. V največji naglosti sklical je naš župan vse one, kateri so bili zaznamovani, da kaj dobijo. V občinski pisarni, v navzočnosti župana, župnika in nebodigatreba dr. Štrbenca razdeli tedaj Obreza 1000 gld. In kaj menite, kdo je bil obdarjen? Tretjino cele vsote dobila sta naš župan in tajnik! — Ostali znesek pa razdelil je tako, da so najbolj poškodovani dobili malo ali nič! Obdarovani so bili pa tudi taki, ki nima jo faktilčno najmanjše škode. Navstane tedaj vprašanje, kaj je bilo vodilo župana in župnika pri razdelitvi? — Odgovor je prav lehak! — Gospoda se nesta ozirala na potrebo, revščino, ampak da dobijo njihovi privrženci, oziroma tisti, kateri so pri zadnji državni volitvi za Obrezo glasovali! — Seveda je naš župan v prvi vrsti zasé in za svojega tajnika skrbel. Še to moramo dostaviti, da se je vsakemu obdarovancu ostro zaukazalo, da ne sme nikomur povedati, koliko je dobil! — Ravno isti dan bila je tudi v Vipavi razdelitev drugega tisočaka v navzočnosti odbora in ljudje so tam vsi zadovoljni in se ne sliši niti najmanjše stvarice. Pri nas pa ravno nasprotno; razburjenost, ki je vsled te krivične razdelitve navstala, je nepopisna!!

V nedeljo 15. t. m. bila je občinska seja, katera pa se je jako viharno končala. Skoro da vsi odborniki napali so župana radi njegovega pristranskega postopanja. Ali on odrezal se je nam prav arogantno, da nas odbornike to nič ne briga, da

sta on in župnik le Obrezi odgovorna itd. Na vse to pridrla je še razdraženo občinstvo v občinsko sobano in vriš, ki je sedaj navstal, bil je strašanski.

Včeraj zvečer imeli smo zopet občinsko sejo, župan je spreobrnil taktiko, opravičeval se je na vse pretege, vendar to mu ni dosta hasnilo. Odbor mu je z večino izjavil nezaupnico.

Danes zjutraj delil je pa v Vipavi okrajni c. kr. komisar cesarjev dar. Ker smo sumili in tudi nekoliko poizvedeli, da se bode ta denar skoro na ravno isti podlagi delil, kakor Obrezov, šli smo do okrajnega glavarja, ter ga prosili, naj se razdelitev preloži in škoda na novo ceni, toda on nam je odgovoril, da tega mu ni možno storiti, ampak da ima ukaz, to danes izvršiti in tudi naš župan je to prav oblastno in arogantno zahteval. Kar smo sumili, obistinilo se je. Najbolj obdarjena bila sta zopet župan in tajnik, najbolj poškodovani malo ali pa nič. Nad samolastnim in sebičnim postopanjem našega župana škandalizuje se sedaj cela Vipava! — On ni vprašal ne občinskega odbora, ne poškovanecv, koliko ima jeden ali drugi prilično škode. Poslal je res dva svetovalca škodo cenit, ali ves ta cenilnik je on potem z župnikom predrugačil, seveda zase je najbolj skrbel. No, kar se njegove škode tiče, naj to le omenim. Voda poplavlja mu je mlin in hišo, ter mu žito i drugo opravo vmes snazila, dalje mu razorala dve mali njivici, kateri obedve ne merita tretjino orala in nekoliko poškodovala jez! To je vse, dočim je povodenj pri vseh ostalih mlinin pobrala jezove, kolesa, hišno opravo itd. in dva mlina popolnem razrušila. Dalje je njegov mlin že tretji dan po povodnji tekel, a vsi drugi so stali, deloma še stojijo. On je tudi to priliko porabil, ter dvojno merico od strank terjaj, saj je bil sam v Št. Vidu, ki je mlel, njemu je bila tedaj ta nesreča še dobičkonosna! In kaj mislite, koliko je vsega skupaj dobil. Obreza kaj neda razdelil je 1000 gld., okrajni komisar od cesarskega daru 1475, torej skupaj 2475 dobila je Št. Vidska občina. Od te vsote utaknil je župan v žep 420 gld. in njegov tajnik Pahor 370 gld. — skupaj dakle tretjino vse razdeljene vsote!

Mlinar Trošt v Orehovci, kateremu je popolnem razrušilo mlin, da sam niti ne ve, kje so mliniski kamni stali, jedino njegovo imetje, kateri je danes v istini berač, dobil 20 gld.!! — Paul Živic v Porečah, katerega mlina jaz ne popravim s 3000 gld. — prav nič. — Jurij Rosa v Št. Vidu, kojemu je jez prodrlo, prašiča, hišno opravo itd. odneslo, nič, posestniku Kodre tu v Orehovici, kojemu je vzelo popolnem njivo, 10 gld. — „und so weiter in der Dicken“, kakor pravi Nemec Krivica, katera se je tu dogodila, je v nebo vpijoča! — Prebivalstvo tukajšnje je, kakor že rečeno, toliko razburjeno, da se je bati resnih izgrediv. In tako ne more ostati, nekaj se mora storiti. Razdelitev, kakor sta jo naredila naš župan in naš župnik, je v nebo kričeča. Politiško oblastvo samo mora takoj v tej zadevi kaj storiti, kati njemu mora biti v prvi vrsti skrb in briga, da se presvetlega cesarja dar prav in pravično razdeli, da dobe pomoč tisti, ki so zares potrebni in poškodovani in da se pri razdelitvi ne gleda na to, kdo je prišel pri župniku ali pa pri županu v nemilost, kdo je zadnjič Obrezo volil, kdo pa ne. Prav umestno bi bilo, ko bi kdo izmed poslancev to več nego umazano in za dotičnike sramotno zadevo na pravem mestu osvetil. Sicer bi se pa povsod drugod ljudje, ki kaj tacega storé, posadili na zatožno klop.

Domače stvari.

— (Kljud narodnih poslancev) imel je doslej dve seji, ki sta pa pokazali, da kakor mej Srbi in Bolgari, tudi mej našimi poslanci ne bode še tako hitro miru. Sklenilo se je sicer premirje, to se pravi: vsprejel se je profesor Šuklje v klub s tem pogojem, da se slovesno zaveže, da se bode strogo ravnal po vseh klubovih sklepih. A to premirje ne bode dolgotrajno. V ponedeljek ali v torek bode zopet seja, v kateri bode govor o dolenjski volitvi, in skoro gotovo je, da bode nasledek te seje tak, da se bode dosedanji kljub razcepil v dva ali pa celo v tri klube. No, Slovenci smo silni, mi si tako potrato lahko privoščimo. Več o tem in o dolenjski volitvi bomo pisali, ko se položaj razjasni in bode znano, kaj je klub ukrenil, oziroma kako so se novi klubi sestavili.

— (V Marijanišči) blagoslovil je včeraj knezoškof dr. Misija novo sezidano kapelico. Cerk-

veno opravilo bilo je slovesno, udeležba mnogobrojna. Neprijetno pa je marsikoga dirnilo, da je tudi pri tej priliki slovenščina morala se umakniti nemščini in to kakor v cerkvi, tako tudi zvonaj cerkve. Pri obedu napivalo se je namreč nemški. Jediní deželni predsednik baron Winkler bil je hvalevredna izjema, kajti on sam napil je slovenski, dobro vedoč, da smo v odločno slovenski deželi.

— (Klub pisateljskega društva) bode imel v soboto, 28. t. m. ob 8. uri zopet svoj zabavni večer v steklenem salonu Čitalnice Ljubljanske. Čital bode g. dr. med. V. Gregorič o „duševnem i fizičnem podedovanji.“ — Ob jednem se tem potem naznanja, da so vsi bivši društveniki obeh lanskijh jour-fixov, ki sta se shajala v „Čitalnici“ i pri „Maliči“, vabljeni se v prav obilnem številu udeležiti jutri zabavnega večera, naj si so člani „pisateljskega podpornega društva“ ali ne.

— (V zadnji seji deželnega zbora kranjskega) izročilo se je poročilo deželnega odbora o volitvi deželnih poslancev, in sicer: a) jednega poslanca za mestni volilni okraj Idrijski; b) jednega poslanca v volilnem okraji kmetijskih občin Kočevje, Ribnica in Velike Lašce, upravnemu odseku v pretres i poročanje. Poročila deželnega odbora: o proračunu zemljišno-odveznega zaklada za l. 1886; o računskem zaključku zemljišne odveze za l. 1884; o računskem zaključku in proračunu deželno-kulturnega zaklada za l. 1884 oziroma 1886; o podporah za zgradbe ljudskih šol; o računskem sklepu za l. 1884. in proračunu za l. 1886. gledišnega zaklada; o proračunu normalno-šolskega zaklada za l. 1886; o računskem zaključku normalno-šolskega zaklada za l. 1884; o proračunih za leto 1886. in računskih sklepih za l. 1884. ustanovnih zakladov; o proračunu za l. 1886 in računskem sklepu za l. 1884. hiralničnega zaklada; o računskem sklepu deželne vinarske in sadjarske šole na Slapu za l. 1884; o tem, kaj se je ukrenilo zaradi duhovne službe v deželni prisilni delavnici in o plačevanju dotičnih stroškov; o računskih sklepih dobrodelnih zakladov za l. 1884; o nasvetu c. kr. deželne komisije za uravnavanje zemljišne odveze, da bi se odpisala zaostala predplačila zemljišno-odveznega zaklada za komisijske in mejostavne stroške pri odvezi služnosti graščine Poljane v Črnomeljskem okraji; o računskem sklepu za l. 1884. zaklada prisilne delavnice; o petletnicah za družega slugo na državni veliki realci v Ljubljani; o proračunu deželnega zaklada in njegovih podzakladov za l. 1886; in poročilo o tem, da je ranjki gospod Viktor Smolč postavil deželni muzej „Rudolfinum“ za bodočega univerzalnega dediča vse svoje zapuščine, in o dogovoru, ki je skleniti z gospodičino Balbino Smolč zaradi takojšnjega prevzetja umotvorov, izroče se vsi finančnemu odseku. Mej mnogimi peticijami, katere so se izročile raznim odsekom omeniti je ponudbe društev „Ljubljanskega Sokola“ in pa „Glasbene Matice“, kateri želita kupiti deželno hišo, tako zvani „Ballhaus“. Prošnja izročila se je finančnemu odseku.

— (Deželni zbor istrski) otvoril se je v 25. dan t. m. opoldne v Poreči. Dnevni red prvi seji bil je naslednji: 1. Naznanila. 2. Predloge, o katerih se ima obravnavati. 3. Imenovanje dveh perovodij, revizorjev stenografskih poročil. 4. Volitev raznih odsekov.

— (Obrtniško delo po kaznilnicah,) o katerem je bilo že toliko pritožeb, posebno sedaj vrlo napreduje. Kakor se nam iz zanesljivega vira poroča, imajo krojači in čevljarji v vseh tukajšnjih zaporih toliko opravila, da ne vedó kam ž njim. Vsled tega mobilizovala se je vsa armada, to se pravi, poklicali so se na Žabjek vsi rokodelci, ki kake kazni še neso odsedeli, da bodo pomagali delati. Mej tem pa krojaški in čevljarški pomočniki, ki do sedaj s kazenskimi paragrafi še neso navzkriž — brez dela okolu pohajajo. — Zares izvrstne razmere, na katere smemo ponosni biti! Zahvalo vseh obrtniških krogov stekel bi si tudi tisti deželni poslanec, ki bi hotel pri debati o proračunu tukajšnje deželne prisilne delavnice vprašati: Kako se strinja princip podpore domače obrtnije s tem, da se ne jemlje delo le za lastne, to je, kranjske prisiljence — skoro zastoj, — marveč da se išče takih potepuhov po vseh družih deželah za našo prisilno delavnico? Je li korist, ki jo dajejo deželi tuji prisiljenci, res tolika in tako potrebna, da se zato oškodujejo domači obrtniki?

— (Plače učiteljic) na mestni dekliški šoli v Ljubljani so po sklepu c. kr. deželnega šolskega sveta povišane. Voditeljici slovenske in nemške ljudske dekliške šole dobívali bodeta odslej po 700 gld. na leto, učiteljice po 600 gld. Vsem se dovolijo tudi petletnice. Mesta učiteljic bodo se na novo razpisala, mesti voditeljic pa ne.

— (Kako je avskultante uvrstiti) v zapisnik, o tem je ministerstvo pravosodstva te dni izdalo naredbo, katera prvič ustanavlja, da je avskultante tisti dan, ko so bili imenovani, uvrstiti. Ako pa je avskultant iz druge državne, pokojnino imejoče službe prestopil naravnost k pravosodstvu, to ga je uvrstiti s tistim dnem, ko je bil imenovan v onem delu uprave. Istočasno imenovani avskultanti se uvrščajo po tem, koliko imajo pravne prakse, katera se uračunja v zmislu §-3 postavbe z 10. septembra 1885. Ako imajo istočasno imenovani avskultanti tudi jednoliko pravno prakse ali pa če ti nimajo take prakse, to naj višje deželne sodišče, kadar imenuje, tudi vrsto določi in sicer z ozirom na vspehe študij ter na to, kako je ta ali oni bil doslej v praksi uporabljen.

— (Nova „signetta“ za časniški kolek.) Ministerska naredba ustanavlja, da se poleg „signette“, ki je doslej bila v rabi pri kolekovanji papirja za tiskovine, uvede nova „signetta.“ Znamenje, ki ga naredi ta „signetta“ je krog z 21 milimetri v povprečni dolžini; obdajata ga dve črti, izmed katerih je vnanja debelejša, notranja tanjša. Tretja še tanjša črta s 15 milimetri v povprečniku objema c. kr. orla, nežno zrisanega brez sence. Mej to črto in mej obema vnanjima je pod orlom mej dvema ornamentnima listoma utisnena številka, nad orlom pa opis: „k. k. Zeitungs-Stempel“ — tudi za nenemške tiskovine.

— (Popravek.) Dne 20. t. m. bila je v Celji govorica, da se je notar Schwarzenberg na Vranskem ustr. lil. Ta vest prenesla se je tudi v Ljubljano in pripovedovali so jo jako verodostojni gospodje tako odločno in s tolikimi podrobnostmi, da nihče o tem več dvojil ni. A vest je izmišljena in na vsem ni prav nič resničnega in notar Schwarzenberg utegne še dolgo živeti, ker so ga še živega, že mrtvim proglasili.

— (V razgled.) Vsem iztisom današnjega lista je priložen prospekt s podobami knjige: „Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild“, katero delo izda se an željo in s sodelovanjem Nj. cesarske visokosti cesarjeviča naslednika ter se bode izdajalo v snopičih od 1. decembra dalje. Zaradi izvrstne vsebine in lepe vnanje oblike bode res prekrasno delo, zaradi nizke cene bode pa prava ljudska knjiga vse Avstrije.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 27. novembra. Včeraj bitka pet kilometrov pred Pirotom, kjer je bila srbska vojska zdržema nastavljena po višinah, ki so okolu mesta. Po dvehurnem trdovratnem boji vzeli so Bolgari pozicijo na levi od Pirota. Noč končala je boj.

Sofija 27. novembra. (Izvestje Hawasovo.) Bolgarska vlada doslej še ni odgovorila na zahtevo vlastij, da se sklene premirje. Pri Vidinu so srbske čete še vedno na bolgarski zemlji. Bolgarska vojska je na potu v Piroto.

Madrid 27. novembra. Kraljica vsprejela je ostavko kabineta Canovas. Vsi dopustniki poklicali so se k orožju. S tem pomnoži se vojska za 60.000 mož. Vsa Španjska mirna.

Dunaj 27. novembra. Za kralja Alfonza napovedano je šestnajstdnevno dvorno žalovanje.

London 27. novembra. Do polnoči 113 konservativcev, 108 liberalcev, 9 irskih-nacionalcev izvoljenih.

Razne vesti.

* (Veliko izneverjenje.) Tajnik finančne uprave (intendence) v Napoliji, Vinko Lomastro, ponarejal je že dlje časa potrdila zastran izplačevanja pokojnine umirovljenih, a že davno umrlih uradnikov, za-se obdržal izplačane vsote ter tako oškodoval državo za več nego 100.000 lir. Slepjarju prišli so 20 t. m. na sled in ga djali pod ključ. Gotovo imel je sleparski in nezvesti tajnik več pomagačev mej finančnimi uradniki, ker drugače bi se ne bilo tako gladko vršilo izplačevanje pokojnine že umrlim uradnikom.

* (Potres.) 19. t. m. popoldne čutili so v San Francisku v teku 35 minut več silnih potresov.

Vedno bodi previden, ako te tiši v želodec, ti srce tolče, boli glava, napada omotica, ali se ti zapira itd., sploh pri vsakem motenju prebavljenja je najboljša, da rabiš, kakor kaže sledeče p. ročilo lekarja R. Brandt-a švicarske pile. Na Dunaji. Vaše blagorodje! Pošljite mi pristnih švicarskih pil; te na Dunaji neso za nič, pristne so mi dobro dele, žalibog, da jih sedaj nimam. Z velespoštovanjem Lujiza Contamin, I. okraj, Wollzeile šte. 5, II. nadstropje, vrata šte. 33. (415)

Vedno pazi, da ima vsaka škatljica lekarja R. Brandt-a švicarskih pil (à 70 kr. v lekarnah) beli križ na rdečem polju in imenski počrk R. Brandt-a ter zavni vsake druge.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
26. nov.	7. zjutraj	728.22 mm.	5.8° C	sl. szh.	obl.	1-20 mm.
	2. pop.	729.80 mm.	8.6° C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	733.51 mm.	7.2° C	brezv.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 7.2°, za 4.7° nad normalom.

Vremensko poročilo 26. nov. Visoki Zračni tlak na severu in vzhodu. Vetrovi slabi. Na severu jasno, drugod oblačno. Temperatura za zapadu narašča. — Pričakovati južno vzhodne vetrove, oblačno, deževno, hladno.

Zalaganje slame.

Kateri hočejo poslati

**150.000 Ko. ržene slame in
40.000 „ pšenične slame**

franco v vagonih na postajo Zagorje za leto 1886, ulež naj svoje ponudbe do 10. decembra 1885 pri našem centralnem vodstvu na Dunaji, I., Maximilianstrasse 8.

(705—1) **Trboveljska premogokopna družba.**

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Br. 2281. (702—2)

Razpis natječaja.

Za mesto občinskega šumara u **Kastvu** (Istra) razpisuje se natječaj do **31. decembra 1885**. Molbenice obložene dokazi, da molitelj:

1. pripada kojoj u državnem saboru Bečkom zastupanoj zemlji,
2. da je položiv državni izpit za samo stalno vodjenje šumske uprave, da je
3. krepka zdravilja i
4. da pozna hrvatski (slovenski) jezik u govoru i pismu —

prima podpisano obč. glavarstvo do ustanovljena roka.

Plača je godišnjih forintih 800 (osam sto), izplativa u antecipatnih mjesečnih obrocih.

Glavarstvo občine Kastav (u Istri),

16. novembra 1885.

Munić v. r.

**CHAMPAGNE
AYALA & Co.**

Glavna zaloga v Ljubljani pri
g. PETER LASSNIK-u.

Varstvena znamka.

Za zimsko zdravljenje!

Nova napolnitev

medicinalnega

ribjega olja.

Pristno in jako zdravilno.

1 steklenica: 60 kr., dvojne velikosti 1 gold.

Prodaja (674—3)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotožva v Ljubljani.

Dunajska borza

dné 27. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 25	kr.
Srebrna renta	82	75
Zlata renta	108	75
5% marena renta	99	80
Akcije narodne banke	877	—
Kreditne akcije	2-4	50
London	125	60
Srebro	—	—
Napol.	9	99
C. kr. cekini	5	97

Nemške marke	61 gld. 75	kr.
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	127 50
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	172 75
Ogrska zlata renta 4%	—	98 10
„ papirna renta 5%	—	90 —
5% štajerske zemljiše odvez obliq	104	—
Dunava reg srečke 5%	100 gld	117 60
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	20
Prior. obliq Elizabetine zapad železnice	115	75
Prior. obliq Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld	173 —
Rudolfove srečke	10	17 75
Akcije anglo-avstr. banke	120	93 50
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v	187	50

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Za več let

se dá posestvo v najem.

Podpisani krajni svet in oskrbnistvo krajnega premoženja kupila sta Bortola Tomšiča posestvo na Rakeku in bodeta dala

v ponedeljek 28. decembra t. l. ob 10. uri dopoldne

sledeče predmete posebe ali vkupe po dražbi za več let v najem.

1. Pritlični prostori hiše št. 63, obstoječi iz prostornega stanovanja, velike kleti, prodajalnice za mesano blago in velikega predvežja.
2. V bližini nahajajoči se hlev z velikim predhlevjem in pred ognjem varnim, solidnim magacinom.
3. Obširni prostor za les, na katerem je sezidana z opeko krita šupa, katera je nalašč za skladiščenje lesa zgrajena.
4. Takoj zraven velik travnik z dobro košnjo, ki se pa lahko porabi za skladiščenje lesa ali pa v druge namene.

Nadalje je omeniti, da ima to posestvo izvrstno pitno vodo ter jako ugodno leži ob okrajni cesti Rakek-Cerknica ter je pred njim vsak četrtek tržni dan za les.

Vse od 1 do 4 imenovane prostore in zemljišča lahko se prevzame v porabo 1. aprila 1886.

Krajni šolski svet in oskrbnistvo krajnega premoženja, dne 24. novembra 1885.

Fran Lavrič.

Lovro Šebenikar.

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000
mark

kot največji dobiček v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. à mark	300000
1 dobit. à mark	200000
2 dobit. à mark	100000
1 dobit. à mark	90000
1 dobit. à mark	80000
2 dobit. à mark	70000
1 dobit. à mark	60000
2 dobit. à mark	50000
1 dobit. à mark	30000
5 dobit. à mark	20000
3 dobit. à mark	15000
26 dobit. à mark	10000
56 dobit. à mark	5000
106 dobit. à mark	3000
253 dobit. à mark	2000
512 dobit. à mark	1000
818 dobit. à mark	500
31720 dobit. à mark	145
16990 dobit. à mark	300, 200,
150, 124, 100, 94, 67,	
40, 20.	

Največja velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **100.000 srečk**, od katerih se bode **50.500 srečk**. Za žrebanje določeni skupni kapital znaša

9,550.450 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 50.500 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobiček prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena **podpisani trgovski hiši** in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na njo obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštinih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

- 1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.
- 1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.
- 1 četrtna originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančneje. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugaljal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugaljajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrniti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. novembrom 1885

nam direktno doposlati.

(610—12)

VALENTIN & CO.,
Bankgeschäft,
HAMBURG.